

Begrundelse

Spørgeren er blevet gjort bekendt med, at der ikke har kunnet opnås enighed om det aftalemæssige grundlag, som efter folketingets uddannelsesudvalgs betænkning til lovforslaget om samordnet indskoling var en forudsætning for, at en samordnet indskoling kan komme i gang. Jeg har forstået, at årsagen hertil i al væsentlighed er, at der ikke er opnået enighed om et enkelt punkt: tid til samarbejde mellem børnehaveklasseledere og lærere.

Svar (31/1 86):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

I bemærkningerne til lovforslaget af 31. januar 1985 om ændring af folkeskoleloven m.m. (Skolegangens påbegyndelse m.v.) er det under de almindelige bemærkninger i afsnit IV. Økonomiske og administrative konsekvenser, anført, at lovforslaget ikke forventes at ville medføre merudgifter for det offentlige.

Dette synspunkt gjaldt som helhed for lovforslaget, men for så vidt angår spørgsmålet om en omlægning af børnehaveklasseledernes tjenestetid er dette ligeledes tilfældet, idet der alene sigtes mod at tilpasse lektionslængden i børnehaveklassen til den øvrige folkeskole.

På denne baggrund har undervisningsministeriets synspunkt under forhandlingerne været, at disse alene skulle vedrøre en ændret tjenestetidsaftale for børnehaveklasselederne.

Merudgiften ved de ændringer i lærernes tjenestetidsaftale, som Lærernes Centralorganisation har ønsket, vil afhænge af, i hvilket omfang adgangen til samordnet indskoling udnyttes. Lærernes Centralorganisation har skønnet, at merudgiften vil være af en størrelsesorden på 16-17 mill. kr. Undervisningsministeriet vil ikke afvise dette overslag.

Rammerne for lærernes tjenestetid er imidlertid så vide, at den fælles planlægning af arbejdet, der lægges op til i forbindelse med den samordnede indskoling, efter undervisningsministeriets opfattelse kan finde sted inden for disse rammer.

Jeg finder det særdeles beklageligt, at den pædagogiske nyskabelse, som den samordnede indskoling er udtryk for, ikke lader sig

gennemføre for det kommende skoleår alene som følge af kravet om lærernes tid til samarbejde.

Spm. nr. S 599

Til *ministeren for Grønland (27/1 86)* af:

Steenholdt (Grønl.):

»Kan ministeren oplyse, hvor meget isoleringsmaterialet asbest er blevet og stadig bliver anvendt i det grønlandske boligbyggeri?«

Begrundelse

Isoleringsmaterialet asbest betegnes mere og mere som muligt kræftfremkaldende. Spørgeren vil gerne have oplyst, hvor mange beboelseshuse i Grønland der er isoleret med den sundhedsfarlige isolering.

Ministerens besvarelse må være afgørende for de grønlandske myndigheder med hensyn til at starte en diskussion om nødvendigheden af at udskifte isoleringsmaterialet eller give fuldstændigt forbud mod at anvende asbest som isoleringsmateriale i det grønlandske boligbyggeri.

Svar (30/1 86):

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Anvendelse af asbest samt materialer, hvori asbest indgår, har altid haft et særdeles beskedent omfang i boligbyggeriet i Grønland. I de boliger, der blev opført indtil omkring 1950, anvendte man i særlige tilfælde asbestplader som brandsikker beklædning af mindre vægarealer bag komfurer og kakkellovne. Asbesten blev i de situationer altid dækket af en solid metalplade.

I 1950'erne og 1960'erne har asbestholdige byggeplader (Asbestolux) været anvendt lejlighedsvis til »våde rum«, især i enfamiliehuse i de tilfælde, hvor gipsplader eller træ ikke har kunnet benyttes. Anvendelsen var begrænset, bl.a. på grund af produktets høje pris. I de tilfælde, hvor det alligevel blev brugt, blev pladerne altid dækket af flere lag maling.

I slutningen af 1960'erne var benyttelsen efterhånden begrænset til specielle undtagelsestilfælde og fra midten af 1970'erne ophørte anvendelsen totalt.

Asbest indgår dog fortsat i de eternitplader, der i et vist omfang anvendes til ydre